

rette dertil over Strib. Der blev derfor anstillet nøiagtige Undersøgelser, om Banen kan føres ned til Strib, som ligger paa Høider, og hvorledes Overfarten fra Strib til Fredericia vil stille sig — Undersøgelser, hvis Udbytte nu foreligger i en Række af Kort og Overslag, der ville blive Rigsdagen meddeelte. Resultatet er, at det er meget let at komme til Strib, og at der Intet er til Hinder for derfra at føre Banen til Fredericia. Det er det, hvorpaa Forslaget gaaer ud.

Jeg vil nu tillade mig at sammenstille for de Herrer de to Jernbanesystemer, det vedtagne og det nu foreslaaede, og sammenligne dem med Hensyn til alle de Spørgsmaal, hvorpaa det kommer an. I det ene Tilfælde vil Stambanen, som udgaaer fra Rigets Hovedstad, blive ført over Nyborg og Odense til Middelfart, derfra over Lillebelt til Snoghøi, hvor der maatte anlægges en Station, derfra $\frac{3}{4}$ Meil vestpaa til den lille Landsby Taarup, hvor der enten maatte anlægges en stor Centralstation eller hvorfra Banen maatte føres tilbage til Fredericia i en Strækning af omtrent en Meil for der at støde sammen med Nordbanen, som fører til Kolding, Vandrup og Sydby. Paa den anden Maade vil Banen gaae fra Odense over Strib, direkte til Fredericia, som den vil kunne naae i samme Tid og med samme Bekostning som Snoghøi. I Fredericia vilde da alle 3 Baner støde sammen: den nordlige, der kommer fra Hølstebro eller Aalborg, den, der kommer sydfra, og den, der kommer fra Nerne, og da dette Punkt ligger omtrent lige langt borte fra de forskjellige Endepunkter (naar man tager Altona som det sydlige Endepunkt), vilde her den hele Omveksling af Gods, Passagerer, Breve, Jernbanevogne o. s. v. finde Sted, for derfra atter at udgaae i de tre Retninger, hvori vort Jernbanesystem forgrener sig.

Naar der sees hen til de Betragtninger, som bestemte Rigsdagen til at føre Banen til Fredericia, saa skal jeg begynde med, hvad Mange maaskee vilde lægge mindst Vægt paa og som jeg heller ikke anseer for det Vigtigste, nemlig dette Steds Beskaffenhed som Fæstning. Det er Forbindelsen mellem Fasilandet og Thyen, som giver Fredericia sin Betydning, og for at Jernbanen skal kunne komme Landets

Forsvar til Gode og gjøre den ubrugbar for Landets Fjender, der maatte trænge op i Sylland, fordres der utvivlsomt, at den føres over Strib direkte til den Fæstning, som skal beskytte og beherske den; thi det er klart, at den derved kan gjøre den fulde Tjeneste, selv naar vi blot betragte Fæstningen som belejret, ved at tilføre samme Proviant, Krigsmateriel og Afveksling af Garnison, og kun derved kan tjene Fæstningen som Brohoved for en Operation imod Fjenden i Sylland, hvilket forudsætter store og hurtige Troppekoncentrationer. Saaledes vil Jernbanen kunne blive et vigtigt Forsvarsmiddel imod Landets Fjender, naar den faaer den Retning, som nu foreslaaes; men naar den lægges hen til Snoghøi og derfra ud til Taarup, vil den være ubrugbar fra det Dieblis, Fjenden er trængt ind i Sylland, selv naar Fæstningen blot er cerneret.

Langt vigtigere er imidlertid Forholdet med Hensyn til den hele Samfærdsel — det var det andet store Hovedmoment, der blev gjort gjældende, at Jernbanesystemet maatte være beregnet paa at styrke og ikke svække Sammenholdet mellem Rigets forskjellige Dele, der i geografisk Henseende ere meget ugunstig stillede — og i denne Henseende er det aldeles nødvendigt, at Forbindelsen mellem Sylland og Kjøbenhavn ikke stilles under ugunstigere Forhold end Forbindelsen mellem Sylland og Hamborg. Men dersom man bliver staaende ved, hvad der nu er fastsat, vil Vejen fra Kjøbenhavn til Hamborg vel blive 7,500 Alen kortere, men denne Fordeel vil igjen rigelig tabes derved, at det forudsætter en Station ved Middelfart og en Omfærdning der, og dernæst en ny Station ved Taarup, der, efter hvad der nu foreligger, maatte blive Centralstationen for alle tre Jernbaner, hvor altsaa den hele Udveksling maa foregaae. Derimod vil der, ved at føre Banen fra Fredericia direkte til Strib, spares en Betængde imellem Kjøbenhavn og Sylland af 16,000 Alen. Det er dernæst for Driften af allerstørste Betydning, at hele Systemets Centralpunkt ikke bliver paa vilbende Mark ved Taarup, hvor der i saa Tilfælde maatte bygges store Magasiner, Jernbanegaarde osv., men at det derimod lægges til Fredericia, hvor man ikke blot har alle de